

DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș
și organ informativ al AGRU-lui din Eparhia Maramureșului

Buroul de distribuire: Librăria Asociațiunii Sighet, Piața Unirei No. 25

Apare în fiecare Duminică.

Prețul unui exemplar: 1 Leu

Toate din iubire față de Dumnezeu.

Toate în unire cu iubirea inimii lui Isus.

de Marianus.

(Continuare)

Și mai mare folos aduce omului, dacă el toate le face în unire cu iubirea inimii lui Isus. Sf. Mehtilda întrebă odată pe Mântuitor: „Spune-mi mie dulce Isuse, oamenii cum pot executa mai bine faptele lor?” Mântuitorul i-a răspuns: „Omul trebuie să ofere toate Tatălui meu ceresc, în unire cu rugăciunile și meritele mele, căci atunci se ridică toate cu plăcere spre el, și devin una cu ale mele. Dacă aprindem diferite arome împreună, se formează un fum, a cărui miros bun se urcă la cer, asemenea și toate faptele, unite cu ale mele, înaintea lui Dumnezeu devin miresmele cele mai dulci. Prin această unire toate se vor înobilita, cași cuprul, care con-

topit cu aurul își pierde inferioritatea și își câștigă valoarea aurului; sau o picătură de apă, care turnată în vin, se schimbă în vin.”

Să zicem adesea: „O, Dumnezeu și Tatăl meu, în unire cu iubirea celei mai sfinte inimi a lui Isus vreau să fac și să sufer această. Îți ofer această din inimă pentru toate neajunsurile mele.

Acesta era exercițiul neîntrerupt al marei sfinte, Gertrudă, așa că Mântuitorul odată i-a spus: „Toate faptele tale îmi sunt desăvârșit plăcute.” Sfânta s'a mirat foarte, căci ea era convinsă că faptele sale nici oamenilor nu pot fi plăcute, necum lui Dumnezeu, care cu lumina lui cerească atâtea slăbiciuni

secrete, ascunse oamenilor, descoperă. Domnul totuși a liniștit-o, spunând: „Obiceiul tău bun și laudabil, de a-ți oferi adesea faptele tale, și tot odată a le pune în mâinile mele, face că aceste totdeauna îmi sunt plăcute și tot, ce aflu în ele defectuos, îndrept, așa că acele pot să-mi placă mie și întregii curți cerești.” De aceea să ne obișnuim și noi ca toate faptele noastre să le punem în inima lui Isus, și preasfânta Inimă să o oferim Tatălui ceresc, ca reparare pentru răceala și lipsa de iubire a noastră.

Niciodată să nu întrelăsăm să trezim intenția bună în legătură cu rugăciunea de dimineață. Unui sfânt i s'a arătat, că sunt unii demoni, care se năzu-

esc ca începutul zilei să-i fure omului, știind că totul depinde dela început. Deaceea nu-i permis a neglija rugăciunea de dimineață și mai cu seamă să grijim ca să deșteptăm ințenția bună, căci prin ințenția bună și pioasă toată activitatea din acea zi își câștigă valoare.

În adâncul pustiu- lui se aude glasul Domnului.

Sunt ceasuri în care peste sufletele noastre se lasă o mare singurătate și o tăcere adâncă se face — ca în casele pustii din care toți au plecat.

Sunt ceasuri în care inima noastră e ca un mormânt; ne simțim tot una cu firul de nisip batjocurit de piciorul omenească, purtat în neștire de vânt prin văzduh. Nimeni nu ne are în gând și simțim pe deplin zădărnicia brațelor întinse în gol. Dar ceasurilor acestora le urmează, prin harul Domnului, clipa învierii. Tainic izvodește din adâncurile pustii o șoaptă ca desprinsă dintr'o rază de lună, un suspin parfumat ca din potirul unei flori:

„Crede. Nu mai poți schimba nimic din ceea ce a fost.

Dar clipele care vin îți dau ca unui rege puterea de a le face ale tale, de a le imprima hotărârea ta.

Viața e o luptă. Fă-ți datoria acolo, unde te găsești. Acel care are în vedere Dumnezeu, chiar dacă e invins în fața oamenilor — poartă într'insul o conștiință de învingător.

Sforțează-te mereu spre bine. Întărește-te căutând mereu spre Dumnezeu ce se jertfește în fiecare zi și pentru tine, caută-l cu înfiorarea dragostei, prosternază-te, adoră-l cu inima curățită prin spovadă, primește-l în inima ta.

O tresărire numai de dragoste din partea ta și Cel care a iubit atât pe oameni e mângâiat!”

*

Sufletul întărit de credință nu mai e măhnit. Pășește înainte curajos; increderea și acceptarea deasupra eforturilor lui a voinții Domnului îi dă pace: „Facă-se voia ta, Doamne..” Nădăjduște și iubeste.

Credința, nădejdea și iubirea sunt forțe creatoare.

O manifestație re- ligioasă.

Iată, cum îmi place să intituliez frumoasa serbare a Agrului din Botiza, la 13 Oct. c. O serbare nu numai religioasă dar și culturală. Unde se nobilizează tot ce e ales și frumos în sufletul unui om, în sufletul unui creștin.

Unde mai poți vedea mai multă alipire față de intelectuali, învățători, profeți sau notari,

decât la astfel de adunări, întruniri, manifestațiuni necesare, spontanee a unui suflet, a unui creștin convins, care dorește să manifeste și înafară aceia ce simte în internul său, în eul său, în sufletul său. Căci „din prisosința inimii grăește gura” — zice Sf. Scriptură și cuvintele ei neminciunoase sunt.

De ce oare, n'am putea noi avea în fiecare comună câte un asemenea învățător, care să-și dea interesul cătuși de puțin, ca prin apostolatul său laic, să infiltreze în elevii săi evlavie și religiozitatea? Pentru ce? Poate, pentru că în rândul întâiu, ei înșiși sunt certați cu acestea. Iar dacă și dânsii doresc să predice poporului, poftim, tribuna, catedra dela adunările Agrului e liberă și pot să spună multe și încă bune.

Iată rezolvită dorința arzătoare după „impărâteasca profeție” după care mulți învățători conștient sau instigați numai, râvnesc pe căi permise sau nepermise, amestecându-se de multe ori în treburile altora, neglijându-și-le pe ale lor proprii.

Iată deci cum am putea face ca și copiii de școală prin sânguința învățătorului să poată deprinde unele devoțiuni particulare, cași la Rozavlea, spre lauda dlui înv. M. Ofrim.

Iată cum am putea face ca poporul să iubească și mai mult învățătorimea noastră.

Un participant.

Proces-Verbal,

dresat în a 9-a ședință ordinară a Agru-lui, ținută la șc. prim. de Stat Botiza, la 13 Oct. 1935, fiind de față o mulțime neobișnuit de mare de credincioși în frunte cu conducătorii lor intelectuali.

1. Tatăl nostru
2. Citirea Procesului Verbal din ședința trecută. Se aprobă.
3. Vîno Isuse.
4. Conferința dlui inv. Mihai Ofrim din Rozavlaa invitat de secretarul Agru-lui pentru a ține o conferință despre sf. Terezia de Pruncul Isus. Vorbind cu mult talent și pricepere, care numai la un fiu devotat al sf. Terezia se poate observa „despre viața, faptele și minunile sf. Terezia” Dsa arată familia din care se trage sf. Terezia. Cum se întreabă seara: „Oare azi greșit-am cu ceva lui Dumnezeu?” Câți ne întrebăm oare așa? Dar copiii noștri?

Înșiră câteva fapte din viața ei simplă, nu minunate, ci simple și ele, ca dânsa, dar izvorite și alimentate de o dragoste fierbinte către dulcele Isus.

Arată câteva minuni, într'un fel caracteristic Dsale. Intuind și arătând la toți tabloul care reprezintă minunea despre care vorbea. Efectul bineînțeles a fost mai mult decât ne așteptam. O atențiune încordată a auditorului până la sfârșit, ceea ce numai la un orator bun se poate observa.

La sfârșit arată devoțiunea către sf. Terezia, Novenele prin cari putem câștiga multe da-

ruri cerești și pământești. Numai să ne rugăm ca sf. Terezia cu tărie și încredere și așteptând cu răbdare împlinirea dorinței.

Dar efectul principal culmină la sfârșit, că într'o comună cu majoritate analfabeți se cumpără 70 buc. broșuri „Novena către sf. Terezia de Pruncul Isus,” pentru a se deprinde în cinstirea ei.

Este viu aplaudat de toată

asistența și de toți credincioșii Botizeni, cari își câștigă în sf. Terezia un nou prieten sincer la Dumnezeu. căci face mereu „ca ploaia de trandafiri să vie peste noi.”

5. Creștin sunt.

6. Născătoare

D. c. m. s.

Președinte : TRIFOI PETRU

Secretar : Pr. Gh. GHERMAN

Expoziția Universală a Presei Catolice.

Roma, primăvara anului 1936, cu ocazia aniversării a 75-a a fondării ziarului „L'osservatore romano”, semioficiosul Vaticanului.

Comitetul de organizație cu sediul în Citta del Vaticano, Via della Tipografia.

Președinte, Dr. Gr. Uff. Giuseppe Dalla Torre, director la „L'osservatore romano”

Secretar, Mgr. Dr. Giuseppe Monti, profesor la Facultatea de Teologie a Lateranului.

Sunt invitați să participe la expoziție :

1. Ziarele cotidiene și hebdomadare catolice, recunoscute ca atari de autoritățile ecleziastice în drept.

2. Publicațiile periodice de formație religioasă, de apostolat, de acțiune catolică și de propagandă misionară.

3. Revistele catolice științifice, literare, artistice și de cultură generală și profesională.

Exemplarele de publicație, însoțite de toate explicațiile pri-

vitoare la istoria și viața presei catolice, vor fi expuse după țară în ordine sistematică.

Expoziția va mai cuprinde apoi :

1. Grafice statistice, hărți geografice, înfățișând dezvoltarea progresivă și răspândirea actuală a jurnalismului în lume.

2. Tot ce privește redacția, imprimarea, administrația și propaganda unui mare ziar cotidian. Vor fi cu deosebire scoase în relief perfecționările de ordin tehnic și de organizație ziaristică.

3. Toate instituțiile, operele sau asociațiile în serviciul presei catolice, case pentru editarea periodicelor, agenții de informații, opere pentru răspândirea presei bune, asociații de ziarști, școli de ziaristică și altele cu statutele, cu programele, cu formele lor de activitatea, cu rapoartele asupra rezultatelor obținute, cu statistici, cu fotografiile asupra instalațiilor lor ect. Această secție are de scop

principal să semnaleze inițiativele cele mai fecunde pentru apostolatul presei bune.

4. Proiecții fixe și cinematografice, complectând ilustrarea materialului expus.

Pentru a lua parte la expoziție, trebuie să se facă cerere indicând materialul de expus. Comitetul de Organizație va decide asupra cererei, dând indicațiile cuvenite.

Fiecare expozant va trebui să verse Comitetului de organizație cu titlul de drept de inscripție 100.-adică unasută lire pentru fiecare publicație, instituție, operă sau asociație.

Fiecare țară va putea să expună într'un pavilion special și în chipul în care i va conveni presa sa catolică națională, ținând seama de regulile ce i se vor comunica odată cu aprobarea cererei.

Cheltuelile de organizare a pavilionului special privesc pe expozanți.

În aceleași condiții și în limitele spațiului disponibil, Comitetul de Organizație va putea încuviința un chiosc special pentru publicațiile de importanță excepțională.

Oficiul parohial din Sighet. III cu data de 28 Octombrie crt. se mută din strada Ilie Mariș 33 — unde a stat până acum, — în Piața Unirii nr. 25, etaj, unde i s'a închiriat localul de lipsă.

Predicile contra- cătore despre iad.

Evlavioasa scriitoare și poetă Luiza Hensel din Berlin (†1876) era fiica unui pastor luteran din Brandenburg. Tatăl ei murind de timpuriu, mama plecă cu fiica la Berlin. Luiza arăta mare interes pentru învățatura religiei. Ea citea bucurată cărți religioase și mergea cu plăcere la predică. Când constată, că pastorii protestanți se contrazic în predicile lor pe amvon, numai decât ea puse la îndoială adevărul religiei protestante. Se întâmplă, că ea ascultă și predicile catolice, ce se țineau la biserica Sf. Hedviga din Berlin. În scurt timp după aceea, ea începu să caute adevărata Biserică. Mama Luizei făcu tot ce-i stătea prin putință, ca să păstreze pe fiica ei în biserica protestantă. Pentru acest motiv invită într'o zi la masă mai mulți pastori protestanți, cari trebuiau să influențeze pe Luiza cu învățăturile lor. Unul din ei întrebă pe Luiza, de ce merge așa de des la biserica Sf. Hedviga? Luiza îi răspunse: „Pentru că acolo aud totdeauna aceleași adevăruri, fie că predică parohul, sau oricare alt preot”. Pastorul zise: „Nu găsești acelaș lucru și la noi?” Luiza răspunse: „Nu! Căci d-vs ați predicat de curând, că există un iad, iar colegul dvs. a căutat să dovedească pe larg, că nu există nici un iad”.

Rezultatul a fost, că cei doi pastori au început să se certe între ei, și au uitat de Luiza.

Din acel moment ea se simți și mai atrasă către religia catolică și intră în sânul Bisericii catolice la vârsta de 20 ani (1818). Ea este înmormântată în cimitirul dela Paderborn.

O religie care admite interpretarea Bibliei după plăcuțelă fiecăruia, și care ține de bune toate părerile contrare ei, nu poate fi adevărata Biserică a lui Hristos; căci adevărul este numai unul. De aceea numai aceea poate fi adevărata Biserică a lui Hristos, care a predicat pretutindeni și în toate timpurile aceleași adevăruri.

Calendarul bunului Creștin pe anul 1936 editura Tipografiei „sf. Vasile” Mănăstirea Bixad jud. Satu-Mare. Prețul Lei 12. Părinții bazilitani, cași în alți ani, din nou au dat un calendar adevărat creștinesc. Cum calendarul este aproape singura carte citită în timp de repaus de sătenii noștri, părinții călugări au găsit modalitatea cea mai sigură de a ajunge prin slovă la inima țărănilor. Partea de lectură cuprinde învățături folositoare, sfaturi creștinești, cântece pioase, dintre care, „Dorul după Isus” este dat chiar pe note. S'a mai adăugat calendarului și tipicul anului 1936. Recomandăm cu toată căldura cititorilor noștri. Se poate cumpăra dela **Librăria Asociațiunii din Sighet.**

Cuvântul creștinului bun către sf. Maică Biserică.

Te iubesc, sfântă Biserică catolică, Maica mea cea bună, din toate puterile mele.

Pe tine singură te-a așezat Hristos pe pământ, ca să povățuești sufletele la mântuire, Tie, numai ție ți-a dat Hristos în grijă învățătura sa și comoara sfintelor sale Taine. Pe tine te-a încredințat să ne fii Mamă dela leagăn până la mormânt.

Mulți au încercat în cursul veacurilor să-ți smulgă cununa de pe cap, să-ți sfășie vesmântul, să te rănească, să te închidă în temniți, să te omoare, Tu însă deși sângerând din multe răni, pururea ești biruitoare.

Mulți fii ai tăi au fost sfășiați de dinții leilor, tigrilor și a altor fiare. Mulți au fost arși ori îngropați de vii. Mulți au fost schingiuiți și sdrobiți în timpul lor; mulți si-au vărsat sângele pentru tine, după ce au răbdat cele mai neînchipuite suferințe. Din mijlocul acestor lupte grele și jertfe mari însă tu ai ieșit totdeauna mai frumoasă și mai plină de mărire.

Au fost ce e drept și trădători între fiii tăi. Fost-au slăbănogi, cari fie de frica unor amenințări, perderi ori pagube, fie pentru dorințe de câștig, te-au părăsit cu rușine, și s'au rupt dela sânul tău spre marea lor pierzare, și părăsindu-te pe tine, și-au părăsit însuși sufletul lor, pe care, dacă nu se vor întoarce, nu-l vor putea mântui. Da, aceste sunt rane deschise și dureroase pe trupul tău, o Maică Biserică.

În schimb însă iată mulțimea de multe mii și milioane de suflete, cari sunt mai gata să rabde orice decât să te părăsească. Pot să vină orice amenințări, orice primejdii, acești fii ai tăi nu se clatină. Mai gata sunt să-și piardă toată averea, mai gata să-și vadă copiii murind de foame, mai gata să-și vadă trupul stâlcit în bătăi și chiar ucis, decât să te părăsească pe tine, Mireasă a lui Hristos, sfântă Maică Biserică catolică.

Între aceștia vreau să mă număr și eu. Vreau să te ascult totdeauna; vreau să-ți împlinesc toate poruncile. Viața mea va fi curată și cinstită. Nu voi aduce cu purtarea mea rușine asupra numelui meu de creștin catolic. În același timp însă te voi și apăra de cei ce te dujmănesc. Voi lupta contra pescuitorilor în tulbure, contra aceloră, cari bagă vorbe între oameni și-i ațăță, ca să treacă la altă lege, fie pentru mâinii contra preoților, fie pentru alte cauze. Nu este și nu poate fi niciodată o cauză atât de mare, ca eu să părăsesc sfânta Biserică catolică și pe capul ei, Papa dela Roma; căci asta ar însemna, să renunț la cer și să mă osândesc singur în iadul veșnic. Nebuni și orbi sunt cei ce fac asemenea lucruri. Nesocotiți sunt, cei ce se gândesc la așa ceva și chiar și cei ce amenință sau vorbesc așa ceva.

Cât e pentru mine, eu de-

clar încă odată, că te iubesc o sfântă Biserică catolică, și nimic în lume nu mă poate despărți de tine. Pământul se poate cutremura, munții se pot surpa, stelele cerului se pot prăbuși, cer și pământ se pot nimici, dar ca eu să mă desfac de tine, o sfântă Maică Biserică catolică, aceasta nu se va întâmpla niciodată, nici odată!...

(Din „Calendarul bunului creștin“ pe anul 1936).

Băiatul meu nu are lipsă de religie!

Preotul comunei Voiron din Franța, întâlnind într-o zi o femeie în drum, i-a zis:

— „Rogu-te, femeie bună, trimiteți băiatul regulat la școală pentru catehism, căci altminterlea nu pot să-l primesc la prima cuminecare cu ceilalți împreună“.

Femeea însă, sfătoasă și obraznică, răspunse:

— „Băiatul meu nu are lipsă de nici un fel de catehism, nici de cuminecare. Doar și stejarii cresc în pădure minunăț, fără să aibă lipsă de religie!“

— „Așa e, sărmană femeie“, — răspunse preotul — „ba și dobitoacele din grajd cresc fără să simtă lipsa religiei“.

Peste 20 ani curtea cu jurați a osândit la moarte pe acest băiat, din cauză că a sugrumat pe mamă-sa, care nu a mai vrut să-i dea bani să-și petreacă.

Așa crește omul fără religie!

In adunarea generală ortodoxă s'a luat de pe tapet chestia episcopiei ortodoxe din Sighet, așa suntem informați. In locul episcopiei se va așeza un vicariat pendent de episcopia ortodoxă din Oradea. Iurisdicțiunea vicariatului se va extinde asupra Maramureșului și Sătmarului.

Libera interpretare a Bibliei

Principiul că: „Fiecare poate să-și explice Biblia după cum crede el”, este fals, căci atunci ar urma, ca două sau trei păreri contrare să fie adevărate, ceea ce nu este cu puțință. Adevărul este doar numai unul singur: tot așa ca și $2 \times 2 = 4$; afară de acest rezultat nu poate fi altul. Tot așa este și cu adevărurile religiei. Unde duce interpretarea Bibliei după bunul plac al fiecăruia, ne arată pilda următoare: Un om a furat altuia

paltonul. Când a fost tras în fața judecății, hoțul zise: Am lucrat după principiul religiei; căci în Biblie stă scris: „Fiecare să poarte povara altuia (Gal. 6, 2.)

Satana grăiește: Eu văd că ai multă sfadă cu soția. Așa nu se poate trăi. Lasă-o dară; găsești tu alta mai bună în locul ei! ce mai atâta tura-vura, că doar mulți fac așa! Doar nu vei înghiți o viață întreagă dela ea! Zici, că nu te spovedește și nu te cunună popa? atâta pagubă! Numai ție să-ți fie bine.

Creștinul răspunde: Hristos a zis: „Ce a împreunat Dumnezeu, omul să nu despartă.” Nimeni nici biserica nu are putere să desfacă o căsătorie încheiată după lege. Cum să mă scol dar eu împotriva lui

Hristos? Să mă despart de soția legiuită; să iau alta, să trăiesc în nelegiuire? Să nu mă pot spovedi și cumineca? Asta-sfatul tău satano! Asta tot atâta e, cași când ai zice: „Pre-gătește-te de focul iadului!”

Eu înse asta nu o voi face! Voiu răbda mai bucuros orice, chiar dacă toate zilele pe pământ mi-ar fi ca un iad. Mai bine un iad scurt, decât nnul veșnic. Dacă mi-a rânduit Dumnezeu cruce, am să o port. Și în loc de a injura și bate pe soția mea, mă voiu ruga mult pentru ea, ca să se îndrepte. Cuvântul tău, Satana însă e cuvânt diavolesc!

(Calend. B. C.)

Pentru comitet răspunde: Titu Berinde

Calendar săptămânal.

27 Octomvrie — 2 Noemvrie 1935.

27. **Duminea VII. d. In. sf. Cruci**
Ap. Gal. 2, 16. Evg. Luca 8, 41
M. Nestor
28. Luni M. Ferențiu și N.
29. Marți M. Anastasia R.
30. Mercuri M. Zenoviu
31. Joi M. M. Epimach
1. Vineri Cosma și Damian
2. Sâmbătă M. Achindim † 330.

29. Octomvrie. Ziua nașterii M. S. Regina Maria.

Dumnezeu te vede și pe tine și pe el, și așteaptă să ajuți pe cel sărac, să hrănești pe cel flămând. Dumnezeu a pus și partea săracului la tine. Dacă vei cunoaște lucrul acesta și vei ajuta pe cel sărac, averea ta va sta; dacă însă vei începe a fi sgârțit și nemilostiv, Dumnezeu va lua averea dela tine și o va da altuia mai milostiv decât tine.

Socotește singur ce ai de făcut.

Calendarul Bunului Creștin
Mănăstirea Bixad

